

Rapporten innehåller främst ett sammanfattande referat av en under 1965 publicerad amerikansk studie med titeln "Human Factors in Tactical Nuclear Combat".

Med stöd av erfarenheter hämtade ur militärlitteratur och forskningslitteratur om människans beteende vid konventionell strid, vid stora katastrofer och andra situationer innebärande stora psykiska påkänningar dras i studien slutsatser om det förväntade beteendet vid kärnladdningsstrid.

I studien konstateras att - trots att påfrestningarna på människan kan bli större vid kärnladdningsstrid än vid konventionell strid och trots att förlusterna genom psykisk verkan vid kärnladdningsstrid kan öka i antal - inga tecken tyder på att en skarp, kvalitativ ändring i människans reaktioner skulle inträda som följd av en ökning i psykiska påfrestningar vid kärnladdningsstrid.

Vidare framhålls bl a, att trupp kan förväntas motstå kärnladdningsstridens psykiska påkänningar bättre än civilbefolkning.

Studien innehåller också en matematisk modell för beräkning av förväntade förluster av psykisk art. Med hjälp av modellen, som främst baseras på statistiskt material från andra världskriget, uttrycks förväntade förluster av psykisk art i procent av fysiska förluster. Procenttalen anges till 11, 21 resp 7 för infanteri-, pansar- resp luftburen trupp.

Rapporten avslutas med ett förslag till tillämpning av resultaten av den amerikanska studien vid beräkning av förväntade totalförluster av trupp och civilbefolkning i svenska kärnladdningsstudier.

Förslaget är närmast att betrakta som diskussionsinlägg.